



# La Secció Catalana

setmanari nacionalista d'esquerra

## EDITORIAL

### Escolteu, gent de la caverna

Diuenge prop-passat, la democràcia esquerrista catalana, en un acte cívic de superba grandiositat, donava la resposta adequada a la ridícula provocació feixista de El Escorial. Malgrat l'inclemència del temps, el poble tot de Catalunya conscient de la responsabilitat històrica dels moments actuals, afirmava virilment la seva fe incommovible en els postulats liberals i democràtics, i parlava ensems, la seva decisió ferma, irrevocable de mantenir a tota costa les llibertats polítiques conquerides i les reivindicacions econòmico-socials assolides en un règim de justícia.

Endebades serà que la premsa enemiga, vulgui desvirtuar, mentint descaradament, l'importància i transcendència de l'acte del diumenge prop-passat. Aquella multitud compacta que enfaia el ample carrers de la ciutat catalana, espurnejant d'entusiasme, freturosa, amarada d'ideals, era quelcom que escapava a totes les previsions i a tots els càlculs. Era talment la torrentada furienta que en el seu córrer impetuós, derrueix i esmicola tot el que s'oposa al seu pas. Els crits de **Mori Cambó i Abaix el feixisme** eren l'anatema fulminant del poble contra els traidors i mercaders de l'ànima nacional i els segregadors de la voluntat popular.

Era aiximateix un avís que cal que escolteu vosaltres, gent de la caverna, tristos comparses de la moixiganga escorialenca, catalana monarquitzada que somniem encara amb el retorn de la podridura borbònica. Catalunya està en peu. Està en peu de guerra, disposada a defensar, arma al braç, la llibertat de la terra. Res ni ningú podrà abatre la voluntat d'un poble que vol viure amb dignitat. Al costat dels quatre dissortats, esclaus d'ànima, que van concórrer, coaccionats i amenaçats a l'acte magníficament ridícol del fèrre reial, s'aixequen reptadors, centenars de milers de ciutadans de totes les contrades catalanes, proclamant el seu amor a la llibertat i el seu anhel de sacrifici per a garantir aquesta llibertat.

### Joventut Republicana d'Esquerra de Girona a Rocacorba

Tal com havíem anunciat en nombres anteriors, el dia 1 de maig (festa del treball), es traslladà a l'artística i pintoresca Muntanya de Rocacorba la Joventut Republicana d'Esquerra de Girona, iniciant amb aquesta excursió una sèrie de desplaçaments que la Secció de Muntanya d'aquesta Joventut té en projecte.

L'èxit d'aquesta sortida inicial, el palesà a bastament en considerable nombre de militants i simpatitzants de la Joventut que hi assistiren.

Del lloc més alt d'aquesta muntanya onejava majestuosament la bandera barrada. Fou ja hissada per uns companys la nit anterior.

L'excursió transcorregué en mig d'una franca companyonia, pròpia d'aquestes diades.

S'organitzaren i s'improvitzaren jocs populars, concursos de corda i ramells, visites a la Cova i a turons propers etc. S'impressionaren també gran nombre de plaques fotogràfiques, algunes de les quals procura-

rem inserir en el nostre proper nombre.

A la guanyadora del concurs de ramells se li féu lliurament d'un formós joc de tocador.

A la tarda, de retorn a Canet d'Adri, es visità la font de la Torre, i tot seguit a la Sala del Centre Republicà el Consell Directiu del mateix organitzà gentilmente un magnífic Ball a honor de la JOVENTUT gironina.

I després el retorn a la nostra ciutat Resumint: Un dia de camp esplèndid, on la nota predominant fou l'alegria reflectida als rostres de tots els concurrents.

No podríem ara acabar aquesta breu ressenya sense testimoniar el nostre pregon agraïment als bons republicans de Canet d'Adri per l'excel·lent acollida que ens dispensaren per les hores agradabilíssimes que passàrem entre ells i per la deferència d'organitzar un ball a honor nostre, que contribuï en gran manera a amenitzar la Diada.

I en justa reciprocitat, ens posem incondicionalment a les seves ordres.

Gabí VENTAIOLS

### CRISI DE DECENCIA

Aquesta és la nota més remarkable, més trista i lamentablement destacable que des de temps torna a oferir la política espanyola.

A casa nostra una de les coses, el coneixement de les quals més flueixa, és la dels temps històrics. Dins els nostres sistemes educatius i escolars les visions històriques són pures enumeracions de xifres i fets aïllats, sense vertader panorama de com era una època pretèrita, de quins eren els seus factors constituents i els seus ingredients més senyalats. Així es comprèn el lamentable desconeixement que imperava sobre recents realitats històriques; tal, per exemple, sobre el que positivament ha estat el període democràtic i liberal en terres espanyoles.

Es ja coneguda la frase de què el «segle XIX fou un segle perdut». Mentre tants altres països europeus desenvolupaven sota el règim democràtic una política ascensional, d'amplitud de mires, d'enfortiment de l'Estat, de millores socials, ací es perderen unes dècades úniques introbables en jugar a «pronunciamientos» i en protmiscuir les ànsies de renovació que impregnaven les noves fórmules de convivència política. Salvant momentànies llacunes, el règim de la democràcia liberal fou pràcticament inexistent a Espanya... fins que, triomfant la Restauració i enllestida la Carta Constitucional de 1876, s'afirmà des de les esferes governamentals que la nació espanyola s'allistava decididament dins les grans corrents civilitzadores.

I el període de la Restauració 1876 1931, lluny de marcar un resorgiment i una plasmació de vitalitat col·lectiva, senyalà un període «atuïtament continuat, de divinització caciquil, de soterrament impertorbable, ininterromput de tota vigoria popular. Una onada de xabacanereria que emmetzinava el país i que el conduïa primer a l'indiferentisme, després a l'escepticisme més complet i més negatiu. Una onada de vulgaritat que s'infiltrava per les cèl·lules dels districtes electorals, i que amb la seva destil·lació — lenta, arrossiva, però fatal — impossibilitava tota esperança de renaixement col·lectiu de reafirmament vital, comprensible i entusiasta d'una organització col·lectiva, de plasmació d'un Estat, en fi.

Aquest successiu embrutiment ni menys tenia la grandesa del «mo-

mentum catastrophicum». No tenia ni l'espurna indignadora, ni una línia destructiva. Era sols una paralització lenta, una assimilació col·lectiva de vacuïtats, de tòpics i de xabacnades.

L'època de la Restauració, en fi, durant la qual la vida del país, agafada en bloc, fou sols, segons frase encertada d'un pensador contemporani, «una processó de fantasmes».

Contra tota aquesta purulència d'excrecències i de desferres és contra el que lluità la idea de República... i ara, tres anys després del seu moment triomfal, hem de veure amb tota la tristesa i amb tota l'amargor com resusciten aquelles conxorxes i aquella careta de farsa consubstancial a la política «ancien regime». El més lamentable i el més indignant de totes les tramoies actuals no està en que es segueixi una política determinada, sinó precisament en què no se'n segueix cap, en què els adversaris adopten totes les positures, mixtifiquen totes les idees i pretenen, per damunt de tots, al·letargar al país i retornar-lo al seu somni d'escepticisme estèril i negatiu. En què es reviu, sota un canvi d'emblema, l'època de la Restauració.

Compte, joventut de Catalunya. Per damunt de tot, cal anar contra l'indiferentisme, contra l'escepticisme. Els ideals col·lectius — aspiracions perdurables — no moren per la substitució dels governants — realitats episdiques —.

Sota aquesta crisi de decència que tot ho abassega, la confiança ha d'esser més forta que mai i les aspiracions deuen presentar un punt ja clarament concret on pol·laritzar-se: en el predomini del sentit de la decència.

JOSEP M. CORREDOR

Madrid, 30-IV-34

### GASETILLA SUPPLICADA

L'Escola Oficial de infermeres de la Generalitat de Catalunya obrirà els cursos per a la convocatòria vinent el proper dia 10 de Maig. Les alumnes que desitgin ingressar i tenir lloc a la Residència deuen presentar tot seguit instància. Les instàncies i les demandes d'informacions deuen adreçar-se a la Direcció de l'Escola: Barcelona, Urgell 216.

# COMARQUES

## Palau Sacosta

El dia del tercer aniversari de la proclamació de la República, el Centre Republicà Federal d'aquesta localitat, organitzà un sopar en el seu estatge social, el qual es veié concorridíssim. Després de l'esmentat àpat fou pronunciat un breu parlament per part del President del Centre en Joan Ballesta a qui el públic tributà càlids aplaudiments. Seguidament, tingué lloc un ball a l'aire lliure, i tot que encara el temps era un bon xic fresc no per això deixaren d'assistir-hi un gros nombre de parelles.

El dia 22 del passat mes es celebrà una reunió d'agricultors, en el mateix local del Centre Republicà. L'objecte era anar a la formació d'un Sindicat Agrícola. Començà a parlar Joan Ballesta qui digué que malgrat no tenir la reunió cap caire polític, el Centre amb molta satisfacció els hi havia deixat el seu estatge, per representar aquest acte un sentit de reivindicació per el treballador de la terra.

Tot seguit el President de la reunió Ferran Juher, cedí la paraula a Salvador Ferrer, President del Sindicat Agrícola de Sta. Eugènia, i després d'aquest a Josep Vilà, membre de la Comissió Arbitral Agrària, els quals donaren tota mena de detalls de gran utilitat per la bona marxa del nou Sindicat. Finalment féu ús de la paraula el company Jaume Balaguer, qui després d'explicar la diferència que hi ha entre els treballadors de la terra a Catalunya i els demés de les terres hispàniques, es referí concretament a la nova llei de Contractes de Conreu, i als innombrables aventatges que per als agricultors aquesta llei representa, els que explicà detalladament, amb la claretat i precisió que aquests problemes requereixen.

Féu ressaltar la necessitat de constituir un Sindicat Agrícola per a treure el major profit possible dels esmentats avantatges i per a fer prevaldre els drets que la dita atorgui.

Acabat el seu discurs fou llargament ovacionat així com tots els seus companys que el precediren en l'ús de la paraula.

Després de la reunió s'anà a la confecció de la llista de socis del nou Sindicat Agrícola de Palau i pobles veïns, la que resultà més nodrida del que de bell antuvi s'havia pronosticat.

Com teníem ja avançat, la «gent de seny» d'aquest poble inaugurarà també el dia 22 d'abril, aquella «casa» que en diran el seu estatge, però sembla que aquests tampoc Déu els va ajudar, ja que gairebé durant tot el dia caigué una formidable pluja, de la que és possible en diguin bé els camps de farratges, però que a ells els hi convertí la festa en l'acostumat nyap. Per a donar la sensació d'una gran festassa fins llogaren un parell d'orquestrats, però... *es tan amargo el despertar*, ja que ara resulta que els comptes no els hi lliguen, i una part d'aquests socis tan disciplinats diuen que ho paguin els que varen acordar llogar les. Ningú hi veu la solució. Nosaltres creiem endevinar-la, o sinó ja ho veureu, tot acabarà amb *sablazo* a aquella gran eminència que en diuen *set ce. vells*.

Diumenge passat assistí una comissió del Centre Republicà Federal a la gran manifestació anti-feixista de Barcelona.

Sembla que per part dels components del dit Centre s'han fet passes per anar a la construcció d'un nou estatge social o per engrandir l'actual, tota vegada que resulta insuficient sempre que s'ha de celebrar un acte públic.—Corresponsal

## Caldes Malavella

### Pel Centre Econòmic diuen...

...que els carco-monarco-feixista-lliguero-radical ja tenen un nom i local.

...que el local és el Casino Recreatiu Republicà...

...que el nom és Agrupació Republicana.

...que de republicans no en tenen res.

...que l'altre dia varen celebrar reunió.

...que varen prendre acords transcendents.

...que degut a aquests acords els d'Esquerra tremolen i s'els hi ha tornat la pell de gallina.

...que el terrible Pérez és el

...que es diu que aquesta reunió no varen demanar permís per escrit.

...que en estat d'alarma tots hem d'ésser iguals.

...que la sessió d'ajuntament del dia 29 del passat va ésser cèlebre.

...que la minoria d'esquerra va demanar que l'alcalde dimités.

...que aquesta petició va ésser feta degut el fracàs que va quedar en el nomenament d'agutzil interí.

...que l'alcalde s'havia fet responsable de tot el que pogués fer aquell.

...que el dia 27 a la nit l'agutzil interí, l'home posat per la majoria, va venir a exigir-nos que el féssim president del Centre.

...que era degut...

...que degut a l'estat que es trobava aquest dia, el 29 li varen fer presentar la dimissió.

...que la minoria al discutir-se aquella, va dir que no era precisament l'agutzil el que tenia de presentar-la, sinó que l'alcalde quan es fa responsable i solidari de la seva actuació es veia obligat davant el fracàs, de presentar la seva.

que feia dies que l'elegant cap de la minoria de la Lliga, Lluís Diumentó, no havia anat a sessió.

...que sempre es fica de peus a la galleda.

...que encara no ha demostrat la seva capacitat.

...que «mucha planta y poco humo».

...que la majoria són sis... i el *pollo* Vinardell set.

...que aquest com el dia 29 hi havia rumors que la sessió seria moguda, va rebre ordres d'anar-hi.

...que feia d'home de por

...que també en la sessió hi va dir la seva.

...que per fer d'home de por és una miniatúra.

...que pel dia 10 del que som el Centre Cultural d'Esquerra organitzava un acte.

...que hi prendrà part la Senyoreta Nuri Oromí.

...que fins la setmana entrant.

...que en Rogeli d'Agramunt es deixa des d'avui de fer la Secció «Pel Centre Econòmic diuen» degut a que té por de que el Pebrot l'estomacqui (No l'apaguis) «quita el pistón, no mates más».

...que des d'aquesta setmana s'encarrega aquest modest

TRAPACER

Caldes de Malavella, maig 1934

## Llegiu i propagueu "Acció Ciutadana"

ORQUESTRINA  
**NEW-JAZZ-BABY**  
PRIMERA CATEGORIA

ORIGINAL I MODERN  
REPERTORI - BALLABLES  
NACIONALS I  
ESTRANGERS

Per a Contractes. CELS FERRER  
C. St. Feliu, 19  
GIRONA

CAFES

CORNELLA

SUCRES  
EMPAQUETATS

TELEFON. 321  
GIRONA

ESMOLAMENT DE NAVALLES  
A LA PERFECCIÓ

Vendes de tota classe d'articles propis  
per Barberia :: Ganiveteria fina :: Gran  
assortit en Perfumeria.

**Josep Serra**  
ARGENTERIA, 10  
GIRONA

## Coses de Caldes

Es indiscutible la supremàcia de les Esquerres a tot Catalunya: El seu triomf és esclatant, esplendorós, magnífic, el nostre poble ha donat proves de la seva capacitat i el seu civisme.

Es evident, però, que hi ha alguns pobles—molts pocs—que per desgràcia seva no han sabut seguir el ritme dels demés i s'han quedat atacats en l'evolució natural del progrés i segueixen una vida minsa, estant paralitzada llur expansió sota el comanament dels homes que gràcies els maneigs caciquils de que en són mestres tenen l'administració d'aquests pobles que no han sabut situar-se al nivell de l'immensa majoria dels que formen la nostra Pàtria.

Es ben notori el desencert que culmina la tasca de les dretes, tothom ha pogut comprovar que sota el domini d'aquestes, jamai ha prosperat un poble, hem vist passar anys i anys sense cap renovació, hem vist que mai s'han preocupat de portar a terme una obra profitosa per aquests ciutadans que havien de sofrir el seu jou. Hem vist, això sí, que sols han escampat rumors i s'han preocupat d'ells i de la seva camarilla de corifeus.

Per vergonya nostra, un dels pocs pobles de Catalunya que es troben en aquesta situació és Caldes.

Caldes encara no s'ha desempel·lert d'aquesta gent que sent un odi insà contra tot aquell que sentint-se ple d'un ideal de llibertat i justícia escampa la llavor de l'esquerrisme en la nostra vila tan vexada i dominada pels que sols gaudeixen quan tenen subjugat a tot un poble.

Durant el temps que actua el nostre Ajuntament s'ha palesat d'una manera formidable la manca de capacitat d'una hèbrida majoria composta del conglomerat lliguero-radical-independent.

Ni preparació ni capacitat. ¡Pobre poble!

Durant la seva actuació encara no hem vist cap obra positiva, encara no han dit quin era el seu pla administratiu, s'han limitat a passar dies i dies sense fer res de profit per el poble. Hem notat, si, un afany de mortificar a tots els que han pregonat el seu esquerrisme, i han donat privilegis als que son els seus seguidors. Exemple el cas Barris que per ésser sogre de l'alcalde 2.ºn se li ha permès fer un edifici quan sols tenia un permís per

**J. Balaguer i tort**  
ADVOCAT

progrés, 12-1.er-1.ª  
teléfono. núm. 153

GIRONA

construir una paret de tanca, i això al nostre modest criteri no pot ésser, perquè nosaltres entenem que quan es cobreix un edifici no es paret de tanca i també tenim entès que per la seva construcció s'ha de menester un planol signat per un arquitecte i en Barris no el tenia. ¿Que hi diria el Col·legi d'arquitectes si s'asabentés d'això?

Sempre la mateixa política de favoritismes!

Però això encara és passador, el que no es pot tolerar és que amparant-se amb la força dels vots portin el desprestigi del poble.

El conglomerat lliguero-radical independent, aprovà fa cosa d'uns dos mesos, en contra el criteri i l'oposició de la minoria d'Esquerra, el nomenament d'agutzil ineri a favor d'una persona que era la menys indicada per ostentar-lo, degut a la taca que tenia:

La minoria d'esquerra raonà la seva oposició i donà proves convincentes, però la majoria aprovà amb la força numèrica aquest nomenament en una sessió memorable en la que el públic no pogué contenir-se i exterioritzà la seva protesta

Però el temps ha vingut a demostrar que els homes d'Esquerra tenien tota la raó en oposar-se a aquest nomenament, ja que als dos mesos escassos de l'actuació d'aquest agutzil, l'Alcalde que es féu responsable de tot, es veu obligat a fer-li presentar la dimissió degut a l'escàndol formidable que provocà el dia 27 del passat mes. Com ha quedat el Sr. Alcalde que es féu responsable d'aquest nomenament? No havia calculat ell les conseqüències que podia portar?

L'Alcalde igual que els demés estava enterat del vici que tenia i malgrat això va fer el seu nomenament.

Cada dia es va veient més que la majoria que capitaneja en Quintana no serveix per res i que no farà absolutament res del que s'ha de fer per el bé del poble, perquè en lloc de nomenar gent irresponsable, hauria de preocupar-se que els assumptes no s'eternitzin en el si de les comissions degut a que el seu President no les convoca, i així veiem que la proposició presentada per la minoria d'Esquerra referent a les escoles interines de Franciac està dormint sobre la taula, després d'haver estat acceptada en principi, i aquest és un assumpte que té molt més interès que no pas altres sense importància.

La majoria lliguero-radical-independent està mancada de capacitat per portar a terme una obra eficient i ens ho està demostrant a cada pas; l'únic home d'ells que podria reunir unes qualitats que en els altres, inclús els seus mateixos els hi neguen, és el Sr. Soler.

Aquest portava un cert prestigi d'entendre en funcions administratives degut a que en temps passats havia exercit el càrrec d'Alcalde i encara que per molts va ésser discutida la seva actuació, podria, davant dels altres desenrotllar una tasca una mica diferent de la que fan. Inclús nosaltres, teníem certa confiança amb ell, però avui, amb els seus procediments ens està demostrant, una de dos, que el Sr. Soler no és aquell home equànim i recte que venia a suposar i que ens deixà entreveure en la presa de possessió, o bé que està lligat per compromisos amb els que l'elevaren a alcalde i no els pot deixar, no deixant-li fer res del que ell voldria, i no donant-se compte de que aquests homes el portaran al fracàs i li faran perdre aquella confiança que encara algú li té.

Esperem actuacions successives per sapiguer a que atendre'ns per poder judicar llur actuació.

Rogeli d'AGRAMUNT.

Caldes de Malavella, maig 1934.

## Sant Jordi d'Esvalls

Dimarts de la setmana passada tingué lloc la inauguració de les Escoles Municipals d'aquesta vila. A l'acte hi assistiren tots els mestres i mestresses d'aquestes encontres.

A les quatre de la tarda es reuniren a la Plaça de la República l'Alcalde i consellers de l'Ajuntament, amb les autoritats invitades Srs. Serra Hunter, ex Rector de la Universitat i Senyora; Sr. Puig Pujades, Sr. J. Mascort, Sr. Laureà Dalmau i Pere Blasi, diputats, i altres autoritats dins l'esfera de l'ensenyament.

Davant una gernació imponent que vingueren expofes per admirar aquestes magnífiques escoles feren uns breus parlaments enaltint aquesta obra cultural i prengueren la paraula totes les esmentades personalitats polítiques.

A la festa hi acudiren tots els nens de les escoles, lluint unes banderetes catalanes i republicanes.

Les Escoles estan molt ben situades i mereixen una felicitació l'arquitecte Sr. Blanc per la seva direcció i l'Ajuntament per l'esforç fet.

### 4.000 pessetes per la cantina del Grup Escolar "Ignasi Iglesias".

Hem rebut una carinyosa carta del nostre amic el Diputat a Cortes per aquesia circumscripció senyor Miquel Santaló Parvorell, acompanyant una ordre per retirar, el senyor Alcalde del nostre Ajuntament de la Delegació d'Hisenda 4.000 pessetes per la Cantina escolar del Grup de Pedret, en virtut de l'acord de l'a-

# Separatisme?

A l'entorn de la paraula **separatisme** s'ha creat un ambient d'intolerància, d'incomprensió i de buidtat. Hi ha molta gent que no gosa pronunciar-lo, creient que en no anomenar-la es farà que no existeixi la seva significació. Per altres és una mena de tabú, i talment creuen que en sentir-la s'han de desencadenar tota mena de malvestats i de desgràcies. Per altres, encara, la paraula es sinonimitza amb el concepte de degradació, de criminalitat, de perjuri.

I, tan mateix, la paraula,—com cap paraula—no pot ni deus espantar. Podria espantar el seu concepte, la seva transcendència, les conseqüències i quètes de la seva promulgació en un estat de fet. Però la paraula existeix, té un significat i un concepte, i la realitat ens obliga, més forta que nosaltres, a donar-li acolliment.

En els actes públics celebrats arreu de Catalunya per a solemnitzar les dades de la proclamació de la República, igualment que en la manifestació anti-feixista de Barcelona del diuenge passat, el concepte de separatisme era en boca de molts oradors i batgava damunt de les multituds. Ningú no se n'esgarrià ni el temia i era precisament tingut com una superació dels moments actuals, si la realitat del moment obligava a posar els ulls una mica més enlaire.

Aquest fet, aquesta nova constatació, és un fenomen actual de la psicologia col·lectiva del poble de Catalunya. Catalunya va entrar amb tota l'efusió a formar part de la República espanyola, sapiguent que hi havia un pacte de Sant Sebastià, una voluntat popular que els nous dirigents d'Espanya sabrien acatar i respectar, que la forma de la República seria, segurament, federal. Aquestes consideracions varen pesar tant, que de la

juntament anterior a proposta del senyor Rahola, qual proposta ha estat aconseguida pel senyor Santaló.

Per altre conducte, el senyor Santaló ha enviat 1.500 pessetes a l'Institut de segon Ensenyament de la nostra ciutat per excursions de caràcter cultural.

Es la República a pesar dels seus acarnissats enemics—que el poble aixafarà—la que es preocupa d'afavorir la cultura del país, eternament oblidada pels reaccionaris i monàrquics.

Agraïm al senyor Santaló el seu esforç envers la prosperitat de la nostra ciutat en matèria d'ensenyament.

bandera catalana se'n va despendre, als tres dies l'estel solitari, com una ofrena a la germanor i a la confiança dels demés pobles espanyols, baix la creença, sempre, de que es podria viure dintre d'un ambient de llibertat.

Però les Constituents varen retallar l'Estatut plebiscitat per Catalunya i malgrat la disminució dels nostres drets, Catalunya va acatar-lo i el va acceptar amb joia; però els governs de Madrid, malgrat l'Estatut de Catalunya, no sols no es donem pressa en posar-lo en pràctica, sinó que Catalunya, en tots els governs republicans, ha trobat tots els entrebancs possibles a la seva execució i al seu desenvolupament. Catalunya, que va entregar-se a la República sense reserves mentals excepció feta de la de les llibertats catalanes, per a viure en un ambient diametralment oposat a de la Monarquia, és a dir, en un ambient de tolerància, de llibertat, de democràcia i de justícia, als tres anys de República veu uns governs mediatitzats per les dretes monàrquiques, veu atropellades i desconegudes les regulacions del seu Estatut, i veu com a passes de gegant es va perdent de Madrid estant, amb aquella dolça inconsciència, tot el contingut liberal de la República.

I Catalunya, naturalment, es veu arrossegada a un pendís que pot entreveure la seva caiguda definitiva.

I com que Catalunya és un poble jove, potent, treballador i honorat, no pot permetre que la seva potentia vitalitat, amb tantes promeses reservades pel futur, hagi de donar un pas cap endarrera, en el seu viarany de llibertats i de democràcia.

Separatistes? independents? No ho sabem. Més que de Catalunya, això depèn de Madrid, segon la trajectòria dels dirigents de l'Estat: lo que es pot afirmar categòrica i absolutament, és que Catalunya no serà mai més monàrquica, ni centralitzada, ni menys dominada per un poble inferior.

**Calçats**

**MALARET**

Vendes a l'engrós i detall

Rbla. LLIBERTAT, 5  
GIRONA

**ORTOPEDIA DR. ROCA**

Irrigadors complets des de 2'50 pt.

**Braguers - Perfumeria**  
**PRIMER CENTRE D'ESPECÍFICS ES LA**  
**Farmàcia Doctor Roca i Fill**  
LA CREU ROJA - Telèfon, 135 - Plaça de l'Oli - GIRONA

La més antiga. — La més ben assortida. — La que ven els articles a preus més econòmics.

**CENTRE D'ESPECÍFICS**

UNIC A COMARC A

Els millors productes medicinals : TOTS ELLS D'ORIGEN  
Unics de propietats terapèutiques garantides

Plaça de les Castanyes : GIRONA : Telèf. 144

**FARMACIA RIBAS**

**El rector de una parroquia de las proximidades de Gerona pide que se le envíen abundantes libros de propaganda monárquica, se declare fervoroso partidario de la dictadura, que ahora, y ofrece convertirse en apóstol del monarquismo y el fascismo.**

21 de abril de 1934.

Sr. Presidente de la Junta de Propaganda Patriótica—Madrid.

Mi más apreciado y distinguido señor en Jesucristo: el que suscribe, curapárroco de las Planas, provincia de Gerona, le agradecerá de todo corazón tenga la bondad de mandarme como propaganda todos los libros que hayan salido de propaganda patriótica y ciudadana como lo ha hecho con algunos párrocos, ya que soy uno de los admiradores de la Monarquía y principalmente del tiempo de la dictadura, presidida por el gran patriota Excmo D. Primo de Ribera q. e. G. e. y que puede venir en el tiempo más corto un continuador de su obra que los que le combaten no lo conocían ni lo han conocido nunca desgraciadamente...

No dude que cuanto más propaganda me manden sin recelos ni vacilaciones me convertiré en apóstol de tan laudable apostolado.

Dándole gracias anticipadas, se ofrece de Vd. atento y s. s. q. e. s. m.

\*\*\*

Ese simpático diablillo que suele protegernos—¡diablillo tenía que ser en este caso!—ha deslizado entre nuestra correspondencia una carta de lector anónimo que nos envía la que en fotografía acompaña a estas líneas, dirigida por el rector de una parroquia de un pueblecito de Gerona a esos «beneméritos» señores que se dedican a hacer propaganda monárquica con la cómoda ayuda de los dieciséis millones de pesetas regalados al clero por las «Cortes Republicanas» que legislan actualmente en España.

Nos pareció tan insólita la cosa que llegamos a dudar de la autenticidad de la carta. Y nos propusimos comprobarla. ¡Y vaya si la hemos comprobado!

Por piedad no queremos publicar el nombre del párroco. Pero si alguno de esos periódicos filofascistas, monarquizantes y clericales pone en duda la veracidad de nuestra información no vacilaremos en publicar el nombre del párroco y el pueblo de que es rector. Y vamos al asunto.

Nos consta positivamente que el mencionado sacerdote ha sostenido una conversación telefónica con cierta persona residente en Madrid, durante cuya conferencia ha confirmado su carta, ha rogado que se le envíen cuanto antes los libros publicados, y al indicársele que eran de diversos precios afirmó que eso no importaba, que el precio es lo de menos, que lo que quiere es tener libros donde estudiar su labor de propagandista de esa Monarquía y de ese fascismo de que tan devoto se declara, hasta el punto de querer convertirse en su apóstol. Añadió que no quería que se le enviaran folletos ni hojas para repartir. «Todavía no—dijo—; primero quiero enterarme bien de lo que debo hacer y decir en favor de la causa noble y santa que nos inspira».

Aquí tienes, Juan Español, para lo que van a servir esos dieciséis millones de pesetas que con ingenuidad difícilmente perdonable les ha regalado a los curas el Estado republicano: para comprar libros de propaganda monárquica y fascista, para saber lo que tienen que decir y hacer en favor de la «noble» y «santa» causa que les inspira...

La cosa no necesita más amplio comentario. ¡Se comenta sola!  
De «Heraldo de Madrid.»

\*\*\*

Preguntat el senyor Prunés per un periodista si estava enterat de la informació que «Heraldo de Madrid» va publicar respecte a una campanya monàrquica i feixista que està realitzant el rector de Les Planes, ha contestat que aquest fet no demostra res més que un estat d'esperit existent

entre molts rectors de les nostres comarques.

Per estar tranquil el senyor rector de Les Planes—s'ha dit el senyor Prunés—doncs, com que estem en un règim de llibertat, pot ésser monàrquic feixista i tot el que li dongui la gana. Ara bé: el que mai permetré, és que un sacerdot aprofiti la ironia i s'embolcalli amb la capa de la religió per a propagar aquestes idees. Fora l'església, un capellà és un ciutadà amb els mateixos drets que tots els altres i pot dedicar-se a fer les campanyes que li dongui la gana.

## Esports

En el partit celebrat el dia 1er. de Maig, entre «l'Ossassuna» de Pamplona i el «Girona F. C.», va sortir vencedor el cercle navarrès per 4 gols a 1.

En aquest partit van succeir uns accidents que deslluïren completament els diversos moments de bon futbol que vam gaudir, portats quasi sempre per «l'Ossassuna».

El nostre equip comença bastant bé, però a mesura que el partit anava avançant el seu joc i els ànims dels seus jugadors van anar decaiguent fins al punt de que en certs moments arribaven a fer llàstima.

La primera part acabà amb el resultat de 5 a 1 éssent el primer a marcar el «Girona» per mitjà de Clara, en els pocs moments d'encert que tingué l'equip. Després s'imposà «l'Ossassuna» i no solament arribà a aconseguir l'empat, sinó que superà de dos gols al «Girona».

A la segona part succeïren els accidents a que hem fet esment més amunt.

Degut a la mala actuació del nostre equip, el públic exterioritzà la seva protesta i el seu capità, Gauxia, no trobà altra forma de revenja a la xiulada—que en alguna ocasió anà exclusivament dirigida a éll—que ofendre al públic amb uns gestos inacceptables. Requerit per l'entrenador de l'equip no fent cas a aquest, per la Junta Directiva—de que abandonés el cap de joc, es colocà en una situació difícil per la manifesta indisciplina en no voler acatar les ordres dels seus superiors.

Tornant al que fou el partit, hem de

dir que «l'Ossassuna» ens demostrà ésser un equip que pot codejar-se entre el bon i que d'entre el seu excel·lent conjunt, sobressurt el porter Oyaga, i els davanters Juan José Bienbobas i Vergara.

Els nostres forniren una pobra actuació i potser és salvaren de la crema, Clara i Pagès.

\*

La Junta Directiva del «Girona F. C.», vist els incidents que succeïren durant l'encontre «l'Ossassuna»—«Girona» i dels que fou causa principal el jugador i capità de l'equip local, Juli Gauxia, ha acordat rescindir-li el contracte, per l'actitut incorrecta i per l'acte d'indisciplina en que és situà l'esmentat jugador.

Nosaltres pre aríem que també es prengués l'acord d'expulsar del Club, als socis que insulten als jugadors durant els encontres.

\*

Dissabte dia 5 i a les 6'15 començarà el campionat local, entre infantils, organitzat per l'entrenador del «Girona», amb l'encontre entre els equips «Salt»—«Sant Narcís».

CORNER

## Teatral

El prop passat dimecres dia 2, féu el seu debut al Teatre Municipal la senyoreta Rosa Moré soprano lleugera, amb l'òpera de Verdi «Rigoletto». El públic palesà la seva simpatia a l'artista gironina, omplint el teatre i dedicant-li perllongats aplaudiments en diferents parts de l'obra. Fou igualment obsequiada amb magnífics pomells de flors. Amb aquest debut Rosa Moré ens donà una visió de bona actriu, posà al nostre sentit la seva veu afinada i de bona escola, fent brollar de l'obra el seu primer èxit professional, inici de molts d'altres.

ACCIO CIUTADANA forem dels primers en fer conèixer a Girona aquest debut, però el fet d'aparèixer setmanalment ens privà de donar els últims detalls de la vetllada, cosa que ja han fet altres diaris de Girona.

Ultra tot això podem avançar als nostres llegidors que breument la senyoreta Rosa Moré es traslladarà a París amb la finalitat d'entrevistar-se amb empresaris d'aquella capital.

Entre les moltes felicitacions rebudes cal ajuntar-hi la nostra, per cert ben sincera.

\*\*\*

Ahí dijous a la nit, i al Saló Novetats de Sant Feliu de Guíxols, concursà l'Agrupació «Romea» representant de la ciutat guixolenc a l'«III Concurs Teatre Català Amateur». — J. R. N.

Imp. «RAPIDA» Rutlla, 5- Te. 275

## EXPRES - BAR

Situat a la Rambla-GIRONA-Telèf. 119

Begudes de les millors marques - Ressonons econòmics

Ostres - Percebes - Almejes - Gambes  
— rebudes diàriament a les 5 de la tarda —

OBERT NIT I DIA  
Del 1er d'Octubre al 30 d'Abril,  
temporada de marisc

QUE VIURES  
PESCA SALADA  
B. OLIVERES  
Conserves  
de tota mena  
ABEURADORS, 7. GIRONA

Pianos Manubri

DE LLOGUER

ANTONI MAS

Caldes de Malavella

Caldereria i Calafacció Central

Valentí Furtet

—:—: FUMISTERIA —:—:

Soldadura autògena

C. AILERERS, 13  
GIRONA